

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä toukokuuta 2006

N:o 321—328

SISÄLLYS

N:o		Sivu
321	Valtioneuvoston asetus elintarvikevalvonnasta	985
322	Valtioneuvoston asetus tutkimushankkeeseen kuuluvan salaojituksen tukemisesta vuonna 2006	990
323	Valtioneuvoston asetus täydentävien ehtojen ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvonnasta	993
324	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2006 maksettavien kansallisten kasvintuotannon ja kotieläintukien valvonnasta	998
325	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maidon viitemäärän perusteella määräytyvän tilatuen lisäosan muutos- ja varantohausta vuonna 2006	1002
326	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta toimenpiteistä kasvintuhoojien hävittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1006
327	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasviuotteiden markkinoinnissa noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1007
328	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasviuotteiden maahantuonnissa ja maastaviennissä noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	1008

N:o 321

Valtioneuvoston asetus elintarvikevalvonnasta

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 13 päivänä tammikuuta 2006 annetun elintarvikelain (23/2006) nojalla:

1 luku

Elintarvikehuoneiston hyväksyminen

1 §

Hyväksymishakemus

Elintarvikelain 14 §:ssä tarkoitettusta elintarvikehuoneiston hyväksymistä koskevasta hakemuksesta on käytävä ilmi:

- 1) elintarvikealan toimijan nimi, kotikunta ja yhteystiedot;
- 2) toimijan yritys- ja yhteisötunnus tai sen puuttuessa henkilötunnus;
- 3) elintarvikehuoneiston nimi ja käyntiosoite;
- 4) harjoitettava toiminta;

- 5) toiminnan kannalta tärkeimmät laitteet;
- 6) selvitys vedenhankinnasta, ilmanvaihdosta, viemäröinnistä ja jätehuollosta;

7) selvitykset tuotanto-, varasto-, kunnossapito-, siivous- ja kuljetustilojen sekä henkilöstön sosiaalitulojen rakentamistavasta sekä niissä käytetyistä materiaaleista; sekä

- 8) toiminnan arvioitu aloittamisajankohta.
- Lisäksi hakemukseen on liitettävä:

- 1) omavalvontasuunnitelma;
- 2) tieto rakennusvalvontaviranomaisen hyväksymän pääpiirustuksen mukaisesta tilan käyttötarkoituksesta ja mahdollisesti vireillä olevista luvista; sekä
- 3) elintarvikehuoneiston asema-, pohja- ja LVI-piirustukset, joista ilmenevät kalusteiden ja laitteiden sijoittelu.

Eläimistä saatavia elintarvikkeita ennen vähittäismyyntiä käsittelevän elintarvikehuoneiston hyväksymishakemuksesta on lisäksi käytävä ilmi:

1) henkilökunnan, mukaan lukien kunnosapito-, kuljetus- ja siivoustyöntekijät, kulkureitit;

2) raaka-aineiden, valmistusaineiden ja valmiiden elintarvikkeiden, jäteveden ja kiinteiden jätteiden kuljetusreitit;

3) lattiakaivojen ja vesipisteiden sekä pesu- ja desinfioimispaikkojen sijoittelu;

4) jäädytettyjen tilojen lämpötilat ja lämpötilojen seurantajärjestelmä;

5) teurastamon, pienteurastamon ja poroteurastamon osalta teurastettavat eläinlajit ja niiden keskimääräinen lukumäärä ja enimmäismäärä tunnissa, päivässä ja viikossa sekä tiedot laitoksen yhteydessä mahdollisesti olevasta lihantarkastuslaboratoriosta;

6) leikkaamon osalta leikkaamon toiminta sekä päivittäinen ja viikoittainen leikattavan lihan keskimääräinen määrä; sekä

7) raaka-aineiden, valmistusaineiden ja valmiiden elintarvikkeiden varastointi.

Elintarvikehuoneiston hyväksyvä valvontaviranomainen voi lisäksi pyytää hakijalta muita hakemuksen käsittelemiseksi tarpeellisia selvityksiä.

2 §

Tori- tai muulla ulkoalueella sijaitseva elintarvikehuoneisto

Elintarvikkeita torilla tai muussa ulkotilassa myyvän tai tarjoilua varten valmistavan on tehtävä 1 §:ssä tarkoitettu hakemus sen kunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle, jonka alueella myynti- tai tarjoilupaikka sijaitsee.

Hyväksymishakemuksen voi tehdä myös tori- tai muun ulkoalueen haltija. Alueella myyntiä tai tarjoilua harjoittavien ei tällöin tarvitse tehdä itse 1 §:ssä tarkoitettua hakemusta. Heidän on kuitenkin esitettävä oma- valvontasuunnitelma hyväksyttäväksi valvontaviranomaiselle. Tässä momentissa tarkoitettussa tapauksessa tori- tai ulkoalueen haltijan tulee tehdä valvontaviranomaiselle elintarvikkelain 14 §:n 2 momentissa mainittu ilmoitus torilla tai ulkoalueella myyntiä tai tarjoilua harjoittavien toimijoiden vaihtumisesta.

Sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, hakemuksesta on käytävä ilmi myytävien tai tarjoiltavien tuotteiden säilyttäminen sekä säilytyslaitteet tai valmistuslaitteet. Lisäksi hakemukseen on liitettävä selvitys elintarvikkeiden ja myyntiin tai tarjoiluun käytettävien kalusteiden, laitteiden ja välineiden säilytyksestä ja varastoinnista myyntiajan ulkopuolella ja tätä koskeva elintarvikevalvontaviranomaisen päätös.

3 §

Liikkuva ajoneuvo tai laite

Elintarvikkeita liikkuvasta kioskista, myyntivaunusta tai liikkuvasta muusta laitteesta myyvän toimijan on tehtävä hyväksymishakemus sen kunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle, jonka alueella kioski, myyntivaunu tai muu laite otetaan ensimmäisen kerran käyttöön. Toiminnan muuttuessa olennaisesti laite on hyväksytettävä sen kunnan elintarvikevalvontaviranomaisella, jonka alueella sitä ensimmäiseksi käytetään.

Hakemuksesta on käytävä ilmi 1 §:ssä säädettyjen seikkojen lisäksi:

1) myyntilaitteen mahdollinen rekisterinnumero tai muu tunniste; sekä

2) talousveden saanti ja tiedot muista hygieenisistä järjestelyistä.

Toimijan on säilytettävä jäljennös hakemuksen perusteella tehdystä päätöksestä kioskissa, ajoneuvossa tai muussa laitteessa ja esitettävä se ja omavalvontasuunnitelma myyntipaikan elintarvikevalvontaviranomaiselle.

4 §

Kuljetusajoneuvossa tai kontissa sijaitseva elintarvikehuoneisto

Elintarvikehuoneiston, jossa harjoitettavan toiminnan tarkoitus on ainoastaan ammattimainen elintarvikkeiden kuljettaminen tai säilyttäminen kuljetusajoneuvossa tai kontissa, hyväksymishakemuksesta on käytävä ilmi 1 §:ssä säädettyjen seikkojen lisäksi:

1) tiedot kuljetuksista;

2) kuljetusväline- tai välineet;

3) kuljetettavat elintarvikkeet; sekä

4) kuljetuslämpötilat ja lämpötilojen toteamisen menetelmät.

Hakemusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos toiminta kokonaisuudessaan sisältyy jonkun muun elintarvikehuoneiston hyväksymishakemukseen.

5 §

Elintarvikehuoneisto, jossa harjoitetaan ainoastaan maahantuontia ja maastavientiä

Elintarvikehuoneiston, jossa harjoitettavan toiminnan tarkoitus on ainoastaan elintarvikkeiden maahantuonti ja maastavienti, hyväksymishakemuksesta on 1 §:ssä mainittujen tietojen sijasta käytävä ilmi seuraavat seikat:

1) toimijan nimi, osoite, puhelinnumero, telefaxnumero sekä vastuuhenkilö;

2) toimijan yritys- ja yhteisötunnus tai sen puuttuessa henkilötunnus;

3) tiedot toimijan käyttämistä maahantuonti- ja maastavientipaikoista ja näiden yhteystiedot;

4) maahan tuotaviksi tai maasta vietäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden laji; sekä

5) kuvaus toiminnan laajuudesta.

Hakemukseen on liitettävä omavalvontasuunnitelma.

Toimijan, joka ei itse vie tai tuo elintarvikkeita, on ilmoitettava 1 momentin 3 kohdassa mainittujen tietojen sijasta tiedot niistä toimijoista, joilta vastaanottaa elintarvikkeita tai jotka niitä vastaanottavat.

Ensisääpumistoimintaa ja ensisääpumispaikkoja koskevasta ilmoituksesta säädetään ensisääpumistoiminnasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (118/2006).

6 §

Ehdollinen hyväksyminen

Elintarvikehuoneiston ehdollisesta hyväksymisestä säädetään rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 31 artiklan 2 kohdan d) kohdassa.

7 §

Hyväksymistä koskeva päätös

Hyväksymispäätöksestä tulee käydä ilmi:

1) toimijan nimi ja elintarvikehuoneiston sijainti;

2) päätöksen perusteena käytetyt hakemusiakirjat;

3) tiedot hyväksytyistä tai ehdollisesti hyväksytyistä toiminnoista;

4) pyydytetyt lausunnot;

5) tehdyt tarkastukset;

6) selvitys toimijan kuulemisesta;

7) selvitys asianosaisten kuulemisesta; sekä
8) mahdollisesti annetut määräykset tai toimintaa koskeva kielto ja niiden perustelut sekä mahdollisten tutkimusten ja selvitysten tulokset.

Päätökseen on liitettävä hallintolain (434/2003) 46 ja 47 §:n mukaisesti joko ohje oikaisuvaatimuksen tekemiseksi tai valitusosoitus. Ohje oikaisuvaatimuksen tekemiseksi liitetään kunnan viranhaltijan tekemään päätökseen. Muutoin päätökseen liitetään valitusosoitus. Oikaisuohjeen ja valitusosoituksen sisällöstä säädetään tarkemmin hallintolaissa.

Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksymisen ja ehdollisen hyväksymisen yhteydessä eläimistä saatavia elintarvikkeita ennen vähittäismyyntiä käsittelevälle elintarvikehuoneistolle hyväksymisnumeron.

Toimijan on säilytettävä hakemusiakirjat ja hyväksymispäätös elintarvikehuoneistossa, jossa niiden on oltava huoneistoa valvovan viranomaisen saatavilla.

8 §

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain nojalla hyväksytyjen laitosten hyväksyminen elintarvikehuoneistoiksi

Sen estämättä, mitä 1 §:ssä säädetään, ei eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) nojalla hyväksytyjen laitosten elintarvikelain 88 §:n 2 momentissa tarkoitettua uudelleenhyväksymistä koskevaan hakemukseen tarvitse liittää seuraavia asiakirjoja, jos ne on toimitettu valvontaviranomaiselle aiemman

hyväksymispäätöksen hakemusasiakirjoissa tai ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä, ne vastaavat huoneiston rakenteita, toimintaa ja omavalvontaa eikä valvontaviranomainen niitä erikseen pyydä:

- 1) omavalvontasuunnitelma;
- 2) edellä 1 §:n 1 momentin 4-8 kohdassa, 2 momentin 2 ja 3 kohdassa sekä 3 momentissa mainittuja seikkoja koskevat asiakirjat.

2 luku

Valvontaviranomaisen ilmoitusvelvollisuus

9 §

Ilmoittaminen hyväksymishakemuksesta

Majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetun lain (308/2006) 1 §:ssä tarkoitettun ravitsemisliikkeen elintarvikelain mukaisesta hyväksymishakemuksesta sekä hakemukseen liittyvästä tarkastuskäynnistä tällaiseen huoneistoon on ilmoitettava sen kihlakunnan poliisilaitokselle, jonka toimialueella huoneisto sijaitsee, ja alueen pelastusviranomaiselle.

10 §

Ilmoittaminen hyväksytystä elintarvikehuoneistosta

Lääninhallituksen, Elintarviketurvallisuusviraston ja Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen on ilmoitettava hyväksymästään tai ehdollisesti hyväksymästään elintarvikehuoneistosta huoneiston sijaintikunnan valvontaviranomaiselle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen, lääninhallituksen ja kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle hyväksymästään tai ehdollisesti hyväksymästään elintarvikehuoneistosta vähintään seuraavat tiedot:

- 1) toimijan nimi, kotikunta ja yhteystiedot;
- 2) toimijan yritys- ja yhteisötunnus tai sen puuttuessa henkilötunnus;
- 3) elintarvikehuoneiston osoite; sekä
- 4) harjoitettava toiminta.

3 luku

Viranhaltijan kelpoisuusehdot

11 §

Erityiset kelpoisuusehdot

Kunnan on järjestettävä maidontuotantolajien ja kananmunanpakkaamojen valvonta siten, että niitä valvoo kuntaan virkasuhteessa oleva eläinlääkäri.

Valvontaviranomaisen on järjestettävä teurastamojen, pienteurastamojen, poroteurastamojen, riistan käsittelylaitosten ja leikkaamojen valvonta ja lihantarkastus siten, että niitä valvoo ja lihantarkastuksen suorittaa virkasuhteessa oleva eläinlääkäri. Tarkastuseläinlääkäriin, tarkastusapulaisen sekä elintarvikelaan toimijan palveluksessa olevan henkilökunnan pätevyysvaatimuksista säädetään ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 liitteessä I.

4 luku

Erinäiset säännökset

12 §

Elintarvikelain eräiden säännösten voimaantulo

Elintarvikelain 13 §:n 2 momentin 6 ja 7 kohdat tulevat voimaan 10 päivänä toukokuuta 2006.

Elintarvikelain 42 ja 76 § tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan seuraavat säädökset tai niiden osat:

- 1) eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 30 päivänä joulukuuta

1996 annettu asetus (1336/1996) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

2) kunnan hygienialain mukaisissa valvonta- ja tarkastustehtävissä vaadittavasta elintarvikehygieenisestä pätevyydestä 22 päivänä marraskuuta 2000 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (19/EEO/2000);

3) valtion elintarviketutkimuslaitoksista 13 päivänä elokuuta 1959 annettu valtioneuvoston päätös (347/1959) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

4) 15 päivänä huhtikuuta 1983 annettu näytteenottoasetus (385/1983) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

5) yhteistyöstä Euroopan yhteisöjen komission kanssa elintarvikkeita koskevissa kysy-

myksissä 2 päivänä syyskuuta 1994 annettu asetus (801/1994);

6) elintarvikevalvonnan järjestämisestä 30 päivänä syyskuuta 1996 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (710/1996);

7) elintarvikkeiden kuljetuslämpötiloista ja muista kuljetusoloista 21 päivänä kesäkuuta 2000 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (597/2000) 8 ja 9 §; ja

8) eräistä terveydensuojelulaissa tarkoitettuja huoneistoista tai laitoksista sekä ilmoituksesta liikkuvasta ajoneuvosta tai laitteesta 19 päivänä helmikuuta 2003 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (167/2003) 2 §.

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Apulaisosastopäällikkö Veli-Mikko Niemi

N:o 322

Valtioneuvoston asetus**tutkimushankkeeseen kuuluvan salaojituksen tukemisesta vuonna 2006**

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 6 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 274/2003, nojalla:

1 §

Tutkimushankkeeseen kuuluvan salaojituksen tukeminen

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 13 §:n nojalla voidaan vuonna 2006 myöntää investointitukea sellaiseen salaojitukseen, joka kuuluu tutkimuskohteena maa- ja metsätalousministeriön rahoittamaan tutkimushankkeeseen, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Lisäksi tukea myönnettäessä on noudatettava, mitä maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla muuten säädetään tuen myöntämisestä investointihankkeeseen. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettyjä tuettavan peltosalaojituksen laatuvaatimuksia ja tukikelpoisia enimmäiskustannuksia ei kuitenkaan sovelleta myönnettäessä tukea tämän asetuksen nojalla.

2 §

Tutkimushanke

Tässä asetuksessa tarkoitetaan tutkimushankkeella maa- ja metsätalousministeriön vuonna 2006 rahoittamaa Pellon vesitalouden optimointi tilatasolla -nimistä tutkimushanketta.

Mahdollisuudesta osallistua tutkimushankkeeseen on ilmoitettava ainakin sellaisissa valtakunnallisesti merkittävissä sanomaleh-

dissä, joissa tavanomaisesti tiedotetaan viljelijöitä erityisesti koskevista asioista.

Ilmoituksesta tulee käydä ilmi, miten, kenelle ja mihin ajankohtaan mennessä hakkuus osallistua tutkimushankkeeseen on esitettävä. Samoin ilmoituksesta on käytävä ilmi, millaisia ojituskohteita tutkimuksen kohteeksi etsitään.

3 §

Tutkittavaksi valittavat pellot

Tutkimuksen vastuullinen johtaja valitsee tutkimukseen otettavat ojituskohteet siten, että tutkimuksen käytössä olevat pellot palvelevat mahdollisimman tehokkaasti tutkimuksen tavoitteita.

Sellaisia peltoja, joiden salaojitukseen voidaan myöntää investointitukea tutkimushankkeeseen osallistumisen perusteella salaojituksen hyväksyttävistä enimmäiskustannuksista poiketen, voi kuitenkin olla enintään 300 hehtaaria.

Tutkimukseen osallistuvan maanomistajan ja tutkimuksen vastuullisen johtajan tai hänen valtuuttamansa on allekirjoitettava sopimus, jossa määritellään salaojituksen toteuttamistapa ja ajankohta sekä se, millä tavoin tutkimuksen tekijöillä on oikeus seurata salaojituksen toteuttamista, toimivuutta ja ympäristö- sekä muita vaikutuksia. Jos tutkimuksen toimeenpanemiseksi on välttämättä asettaa vähäisiä seurantalaitteita sala-

ojitettavalle pellolle, pellon haltijan lupa niiden asettamiseen on otettava ehdoksi sopimukseen. Sopimukseen voidaan ottaa muitakin ehtoja.

Jos pelto on muun kuin omistajan hallinnassa sopimusta tehtäessä, sopimuksen tekijällä tulee olla maanomistajan lupa sopimuksen tekemiseen. Jos pellon hallinta siirtyy muulle kuin tuen saajalle, tuen saajan on välittömästi ilmoitettava siitä tutkimuksen vastuulliselle johtajalle.

4 §

Tutkimushankkeeseen osallistuminen

Osallistuminen tutkimushankkeeseen 3 §:ssä tarkoitetun sopimuksen rajoituksin on koko tutkimushankkeen ajan vapaaehtoista. Jos investointitukea kuitenkin haetaan tutkimushankkeeseen osallistumisen perusteella, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija sallii tutkimuskäytön vähintään kahdeksan vuoden ajan siitä, kun sopimus tutkimukseen osallistumisesta on allekirjoitettu ja tuen kohteena oleva pelto on hänen hallinnassaan.

Jos salaojitettu pelto on luovutettu tai sen hallinta siirtynyt ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräaika on kulunut, edellytyksenä pellon käyttämisellä tutkimuksen seurantaan on, että pellon uusi haltija on ottanut vastatakseen sopimuksen velvoitteista tai että uusi haltija erikseen sallii seurannan toteuttamisen hallinnassaan olevalla pellolla.

5 §

Todistus tutkimushankkeeseen osallistumisesta

Tutkimushankkeen vastuullisen toteuttajan on annettava viljelijälle todistus siitä, että hänen hallinnassaan oleva peltoalue on hyväksytty 2 §:ssä tarkoitettuun tutkimukseen. Todistus on liitettävä tukihakemukseen.

Tutkimushankkeeseen osallistumiseen hakukaille viljelijöille, joiden peltojen salaojittamista ei valita tutkimuksen kohteeksi, on ilmoitettava viipymättä jäämisestä tutkimuksen ulkopuolelle sen jälkeen, kun tutkimuskohteiden valinta on tehty.

6 §

Enimmäiskustannukset

Tukea salaojitukseen tämän asetuksen nojalla voidaan myöntää työn hyväksyttävien kustannusten perusteella, kuitenkin enintään siitä kustannuksesta, joka vastaa 1,50 euroa salaojimetriä kohden.

7 §

Salaojituksen toteuttaminen

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen hakija toteuttaa salaojitushankkeen niiden suunnitelmien mukaisesti, joihin hän on sitoutunut tutkimushankkeesta tehdyssä sopimuksessa.

Poiketen siitä, mitä maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella työn aloittamisesta säädetään, tässä asetuksessa tarkoitettua salaojittamista ei saa aloittaa, ennen kuin tutkimuksen toteuttajan edustaja on tehnyt tutkittavaa aluetta koskevat tutkimuksen kannalta tarpeelliset selvitykset ja sen mukaan kuin on sovittu, saanut mahdollisuuden seurata salaojituksen aloittamista ja toteuttamista.

Salaojituksen toteuttaminen todennetaan siten, kuin tuen saaja ja tutkimushankkeen toteuttaja keskenään sopivat.

Haettaessa tuen maksatusta myös sopimus sekä tutkimuksen toteuttajan edustajan todistus sopimuksen noudattamisesta on liitettävä maksatushakemukseen.

8 §

Vastuu salaojituksen toteuttamisesta

Huolimatta siitä, että tukea voidaan myöntää salaojitukseen, joka ei täytä maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettyjä salaojituksen laatuvaatimuksia, osallistuminen tutkimushankkeeseen ei poista tuen saajan vastuuta toteuttaa salaojitus tuotantotaloudellisesti ja maan käytön kannalta kestäväällä tavalla eikä muuta hankkeen toteuttamista koskevia työn teettäjän, suunnittelijan ja työn tekijän välisiä vastuusuhteita.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä
toukokuuta 2006.

Tätä asetusta sovelletaan investointituen
myöntämistä koskeviin hakemuksiin, jotka
tulevat vireille 10 päivänä toukokuuta 2006
tai sen jälkeen, mutta viimeistään 30 päivänä
marraskuuta 2006.

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 323

Valtioneuvoston asetus**täydentävien ehtojen ympäristöön liittyvien lakisäätteisten hoitovaatimusten valvonnasta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 22 §:n, sellaisena kuin se on laissa 252/2005 sekä tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (557/2005) 7 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala ja tarkoitus

Tämä asetus koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä *tilatukiasetus*, 4 artiklassa sekä tilatukiasetuksen liitteen III kohdassa A tarkoitettujen ympäristöön liittyvien lakisäätteisten hoitovaatimusten, jäljempänä *ympäristöön liittyvät täydentävät ehdot*, tilatukiasetuksen 25 artiklassa tarkoitettua valvontaa.

Täydentävien ehtojen valvontaa toteutetaan osana tilatukiasetuksen II osaston 4 luvussa tarkoitettua yhdennettyä hallinto- ja valvon-

tajärjestelmää, jäljempänä *yhdennetty järjestelmä*. Yhdennetystä järjestelmästä säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 796/2004, jäljempänä *soveltamisasetus*.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *säännösten tahallisuudella noudattamatta jättämisellä* tahallisuutta siten kuin se on määritelty rikoslain (39/1889) 3 luvun 6 §:ssä;

2) *säännösten noudattamatta jättämisellä* laiminlyöntiä, joka on aiheutunut tuen hakijan toiminnan puutteellisuudesta;

3) *toistuvalla säännösten noudattamatta jättämisellä* soveltamisasetuksen 41 artiklan a)-kohdassa tarkoitettua määrittelyä;

4) säännösten noudattamatta jättämisen laajuudella soveltamisasetuksen 41 artiklan b)-kohdassa tarkoitettua määrittelyä;

5) säännösten noudattamatta jättämisen vakavuudella soveltamisasetuksen 41 artiklan c)-kohdassa tarkoitettua määrittelyä;

6) säännösten noudattamatta jättämisen pysyvyydellä soveltamisasetuksen 41 artiklan d)-kohdassa tarkoitettua määrittelyä.

2 luku

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

3 §

Tarkastusten koordinointi

Tilatukiasetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisena koordinoitiviranomaisena toimii maa- ja metsätalousministeriö.

4 §

Valvontojen tekeminen

Soveltamisasetuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti työvoima- ja elinkeinokeskus, jäljempänä *TE-keskus*, suorittaa tässä asetuksessa yksilöidyt ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten tarkastukset.

Toimivaltaisella alueellisella ympäristökeskuksella on mahdollisuus tarvittaessa osallistua TE-keskuksen 1 momentissa tarkoitettuihin tarkastuksiin.

TE-keskus kokoaa yhteen täydentävien ehtojen valvonnan kohteena olevan tilan tilatukiasetuksen liitteessä III ja IV tarkoitettujen täydentävien ehtojen valvontojen valvontatulokset sekä määrää täydentävien ehtojen valvontojen lopullisen tuloksen siten kuin seuraamuksen määrittämisestä on soveltamisasetuksessa erikseen säädetty.

5 §

Hallinnolliset tarkastukset

Tässä asetuksessa tarkoitettujen täydentävien ehtojen lakisääteisten hoitovaatimusten osalta voidaan tehdä paikalla tehtävien tarkastusten lisäksi hallinnollisia tarkastuksia,

joista on säädetty soveltamisasetuksen 43 artiklassa.

3 luku

Paikalla tehtävät tarkastukset

6 §

Tarkastusten vähimmäismäärä

Soveltamisasetuksen 44 artiklan 1 kohdan perusteella suoria tukia hakeneista maataloista on tarkastettava täydentävien ehtojen ympäristöön liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten osalta vähintään yksi prosentti.

7 §

Tarkastusotoksen valinta

Tarkastukseen otettavien maatilojen valinnassa on soveltamisasetuksen 44 artiklan lisäksi noudatettava, mitä saman asetuksen 45 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädetään.

8 §

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Soveltamisasetuksen 46 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan 1 kohdan perusteella tarkastukseen valitut maatilat on tarkastettava siten kuin soveltamisasetuksen III osaston III luvun III jaksossa säädetään.

Edellä 7 §:ssä mainitulla perusteella tarkastukseen valittujen maatilojen tässä asetuksessa mainitut tiettyihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyvät tarkastukset on pyrittävä toteuttamaan kokotilavalvonnan yhteydessä samalla kertaa.

9 §

Tarkastuskertomus

Tarkastuskertomuksella tarkoitetaan valvonnan perusteella laadittavaa, soveltamisasetuksen 48 artiklassa tarkoitettua asiakirjaa, joka koostuu havaintopöytäkirjasta sekä laiminlyöntien arviointiin käytetystä havaintopöytäkirjan liitteestä

TE-keskuksen on tehtävä tilatukiasetuksen 4 artiklassa mainittujen tarkastuskohteiden tarkastuksesta tarkastuskertomus soveltamisasetuksen 48 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Tarkastuskertomus on laadittava soveltamisasetuksen 48 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun ajan kuluessa.

10 §

Valvontojen laajentaminen

Jos muun valvonnan yhteydessä havaitaan tässä asetuksessa tarkoitettu ympäristöön liittyvien täydentävien ehtojen säännösten noudattamatta jättäminen, on valvonta laajennettava tämän asetuksen mukaiseksi valvonnaksi laiminlyödyn säädöksen osalta.

Myös muulla tavalla TE-keskuksen tietoon tullut säännösten noudattamatta jättäminen aiheuttaa valvonnan laajentamisen edellä 1 momentissa kuvatulla tavalla.

11 §

Pohjavesialueet

Tämän asetuksen tarkoittamissa tarkastuksissa on varmistuttava, että tilan pohjavesialueilla sijaitsevalla maatalousmaalla on noudatettu valtioneuvoston päätöstä pohjavesien suojelemisesta eräiden ympäristölle tai terveydelle vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (364/1994) sekä ympäristönsuojelulain (86/2000) 8 §:n pohjavesien suojelulle asettamia vaatimuksia.

12 §

Puhdistamolietteen käyttö

Tämän asetuksen tarkoittamissa tarkastuksissa on varmistuttava, että puhdistamolietettä vastaanottava tila on noudattanut valtioneuvoston päätöstä puhdistamolietteen käytöstä maanviljelyksessä (282/1994).

13 §

Nitraattien vesiin pääsyn rajoittaminen

Tämän asetuksen tarkoittamissa tarkastuk-

sisissa on varmistettava, että tilalla noudatetaan valtioneuvoston asetusta maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000).

14 §

Natura 2000 -alueella sijaitsevan maatalousmaan valvonta

Kaikilta täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien hoitovaatimusten valvonnassa olevilta tiloilta, joilla on Natura 2000 -verkostoon joko luontodirektiivin (92/43/ETY) tai lintudirektiivin (79/409/ETY) perusteella kuuluvalla alueella olevaa maatalousmaata, valvotaan, että kyseisen alueen Natura 2000 -verkostoon valinnan perusteella olevia luontoarvoja ei ole merkittävästi heikennetty.

15 §

Rauhoitettuihin lajeihin kohdistuva valvonta

Kaikilta täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten sekä ympäristöön liittyvien hoitovaatimusten valvonnassa olevilta tiloilta valvotaan, että luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV(b) mukaisen kasvien luonnonsuojelulain (1096/1996) mukaisia rauhoitusmääräyksiä on noudatettu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa valvonnassa varmistetaan, että luonnonsuojelulain ja metsästyslain (615/1993) mukaisia lintujen rauhoitusmääräyksiä on noudatettu eikä lintujen suojelun kannalta tärkeitä elinympäristöjä ole hävitetty eikä heikennetty.

4 luku

Seuraamukset

16 §

Laiminlyönnistä aiheutuvat seuraamukset

Jos tässä asetuksessa tarkoitettuja ehtoja ja vaatimuksia ei noudateta, tilatukiasetuksen

tarkoittamia suoria tukia vähennetään siten kuin siitä on säädetty tilatukiasetuksen 7 artiklassa ja soveltamisasetuksen 66 artiklassa.

Seuraamus ehtojen tai vaatimusten laiminlyönnistä on soveltamisasetuksen 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolme prosenttia suorien tukien kokonaismäärästä. Seuraamus kyseisestä kokonaismäärästä voi yksittäistapauksessa olla kuitenkin yksi prosentti silloin, kun laiminlyöntiä on kokonaisuus huomioon ottaen pidettävä vähäisenä tai viisi prosenttia silloin, kun laiminlyöntiä on kokonaisuutena arvioiden pidettävä tavanomaista vakavampana.

Seuraamus voidaan jättää antamatta, jos kysymyksessä on soveltamisasetuksen 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tilanne.

Toistuvan laiminlyönnin seuraamukset määritellään soveltamisasetuksen 66 artiklan mukaisesti.

17 §

Säännösten tahallisuudesta noudattamatta jättämisestä aiheutuvat seuraamukset

Seuraamus säännöksen tahallisuudesta noudattamatta jättämisestä siten kuin se on määritelty tämän asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa, määrätään siten kuin siitä on säädetty soveltamisasetuksen 67 artiklassa.

Seuraamus säännösten tahallisuudesta noudattamatta jättämisestä on soveltamisasetuksen 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti 20 prosenttia suorien tukien kokonaismäärästä.

Seuraamus kyseisestä kokonaismäärästä voi yksittäistapauksessa olla kuitenkin vähintään 15 prosenttia silloin, kun tahallista säännöksen noudattamatta jättämisestä on kokonaisuus huomioon ottaen pidettävä vähäisenä tai enintään 100 prosenttia silloin, kun tahallista säännöksen noudattamatta jättämisestä on kokonaisuutena arvioiden pidettävä tavanomaista vakavampana.

Jos tahallinen säännösten noudattamatta jättäminen kohdistuu selvästi johonkin tukijärjestelmään tai on erittäin laajaa, vakavaa, pitkäaikaista tai toistuvaa, seuraamus määrätään soveltamisasetuksen 67 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

18 §

Seuraamusten arviointi

Seuraamuksen arvioinnissa on otettava huomioon säännösten noudattamatta jättämisen toistuvuus, laajuus, vakavuus, pysyvyys ja tahallisuus siten kuin ne on määritelty tämän asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 ja 3—6 kohdissa.

Jos valvonnassa todetaan useampia tapauksia, joissa tuen hakija on jättänyt noudattamatta säännöksiä, määrätään seuraamus soveltamisasetuksen 66—67 artiklojen mukaisesti.

5 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Ilmoitusvelvollisuus

TE-keskuksen on ilmoitettava kunnan ympäristösuojeluviranomaiselle tai alueelliselle ympäristökeskukselle 11—13 §:ssä tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen puutteista, joita TE-keskus havaitsee tarkastuksissaan. Puutteista, joita TE-keskus havaitsee tarkastuksissaan 14 ja 15 §:n osalta, on ilmoitettava alueelliselle ympäristökeskukselle.

20 §

Muutoksenhaku

Tässä asetuksessa tarkoitettujen ehtojen valvonnan tulokseen ei voi erikseen hakea muutosta. Muutoksenhaku on mahdollinen ainoastaan 2 momentissa tarkoitettuna pääasian yhteydessä.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään tukipäätökseen saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992), jäljempänä *tukitehtävälaki*, 10 §:ssä säädetään.

21 §

Valvontaa koskevan lainsäädännön soveltaminen

Tarkastusten tekemiseen sovelletaan, mitä säädetään tukitehtävälain 8 §:ssä sekä Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1100/1994) 2 luvussa.

22 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Tällä asetuksella kumotaan täydentäviin ehtoihin liittyvien tiettyjen lakisääteisten hoitovaatimusten valvonnasta 16 päivänä kesäkuuta 2005 annettu valtioneuvoston asetus (419/2005) sekä täydentävien ehtojen tiettyjen luonnonsuojeluun liittyvien lakisääteisten hoitovaatimusten valvonnasta 10 päivänä marraskuuta 2005 annettu valtioneuvoston asetus (878/2005).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Mirja Eerola

N:o 324

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2006 maksettavien kansallisten kasvintuotannon ja kotieläintukien valvonnasta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 16 §:n 5 momentin, 18 §:n 4 momentin, 19 §:n 4 momentin ja 20 §:n 3 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee seuraavissa valtioneuvoston asetuksissa säädettyjen maa- ja puutarhatalouden kansallisten kasvintuotannon ja kotieläintukien valvontaa:

1) vuodelta 2006 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (28/2006), jäljempänä *Etelä-Suomen kansallinen tukiasetus*;

2) vuodelta 2006 maksettavasta pohjoisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (29/2006), jäljempänä *pohjoinen tukiasetus*;

3) vuodelta 2006 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annettu valtioneuvoston asetus (30/2006), jäljempänä *ympäristötuen lisäosa-asetus*;

4) vuodelta 2006 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annettu valtioneuvoston asetus (107/2006), jäljempänä *luonnonhaittakorvauksen lisäosa-asetus*; sekä

5) vuodelta 2006 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (31/2006), jäljempänä *perunantuotannon kansallinen tukiasetus*.

Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta puutarhataloudelle maksettaviin Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 3 luvun ja pohjoisen tukiasetuksen 4 luvun mukaisiin tukiin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *eläinryhmällä* emolehmiä, lypsylehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja, emakoita, karjuja, lihasikoja, nuoria siitos-emakoita, nuoria siitoskarjuja, kanoja mukaan lukien emokanat, ankaemoja, broileriemoja, hanhiemoja, kalkkunaemoja, tarhattuja fasaa-

niemoja, tarhattuja sorsaemoja, broilereita, ankoja, hanhia, kalkkunoita, tarhattuja faasaaneja, tarhattuja sorsia, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostamoja mukaan lukien ponitammat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosia sekä muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja;

2) *kasvintuotannon tuilla* pohjoista hehtaaritukea, yleistä hehtaaritukea, nuorten viljelijöiden tukea, ympäristötuen kansallista lisäosaa, luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa sekä perunantuotannon kansallista tukea.

2 luku

Kasvintuotannon tuet

3 §

Kasvintuotannon tukien pinta-alavirheistä aiheutuvat seuraamukset

Kansalliset kasvintuotannon tuet ympäristötuen kansallista lisäosaa ja luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa lukuunottamatta valvotaan ja seuraamukset määrätään tukimuodoittain tai tukityypeittäin siten kuin maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 18 §:ssä säädetään, mutta ei kasvilajiryhmittäin näiden sisällä. Ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan valvonnasta säädetään erikseen asetuksen 5 ja 6 §:ssä.

Jos todetun pinta-alan määrä on suurempi kuin ilmoitettu pinta-ala, maksetaan tukea enintään ilmoitetun pinta-alan mukaan.

Jos ilmoitetun ja todetun tätä pienemmän pinta-alan erotuksen suhde todettuun pinta-alaan on:

1) enintään 3 prosenttia, mutta kuitenkin enintään 2 hehtaaria, tuki maksetaan valvonnassa hyväksytyyn pinta-alan perusteella;

2) yli 3 prosenttia tai yli 2 hehtaaria ja enintään 20 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) 50 prosenttia tai yli, tukea ei makseta lainkaan.

4 §

Perunantuotannon kansallinen tuki

Jos valvonnassa todetaan, että viljelijä ei ole käyttänyt perunantuotannon kansallisen tukiasetuksen 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua tukikelpoista siementä, perunantuotannon tukea ei makseta siltä alalta, jolle on käytetty tukikelvotonta siementä.

Jos viljelijä ei kuulu perunantuotannon kansallisen tukiasetuksen 7 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin, tukea ei voida maksaa ennen kuin todetaan, että viljelijä on rekisteröitynyt asianmukaisella tavalla.

Korotetussa perunatuessa tarvittavan sopimuksen toteutuminen on valvottava perunan myyntitositteiden tai muun vastaavan selvityksen avulla. Jos valvonnassa todetaan, että tuotanto ei oikeuta korotettuun tukeen, tukea ei makseta siltä alalta, jonka tuotanto ei ole tukeen oikeutettua.

Valvonnassa on tarkistettava perunan käyttö tilalla ja myyntitarkoituksiin myyntikuiteista tai muista tositteista. Jos valvonnassa todetaan, että perunaa viljellään omaan kulutukseen tai rehuksi, tukea ei tältä osin makseta.

5 §

Ympäristötuen kansallisen lisäosan valvonta

Ympäristötuen kansallinen lisäosa maksetaan ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden valvonnassa todetulle kasville ja hyväksytylle pinta-alalle siten kuin siitä on säädetty ympäristötuen lisäosa-asetuksen 4 §:n 2 momentissa.

Sen lisäksi, mitä edellä 1 momentissa on säädetty, lisäosaa maksetaan enintään viljelijän vuonna 2006 tukihakemuksessa ilmoittamalle kyseisen kasvin lisäosakelpoiselle pinta-alalle ja enintään viljelijän ilmoittaman kasvin tuen suuruisena kasveille, jotka on määritetty ympäristötuen lisäosa-asetuksen 6 §:ssä.

Poiketen siitä, mitä edellä on säädetty, Ahvenanmaalla ympäristötuen kansalliseen

lisäosaan tehdään mahdollisten ympäristötuen valvonnan seuraamusten suuruinen vähennys.

6 §

Luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan valvonta

Luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan maksamisen edellytykset tukeen oikeutavalta peltoalalta on määritelty luonnonhaittakorvauksen lisäosa-asetuksen 4 §:ssä.

Luonnonhaittakorvauksen kansallinen lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus.

Luonnonhaittakorvauksen ehtona olevan viljelytavan noudattamatta jättämisen seuraamuksista luonnonhaittakorvauksen kansalliseen lisäosaan säädetään tämän asetuksen 8 §:ssä.

7 §

Pohjoisen tuen ympäristöehtoihin liittyvät seuraamukset

Jos kasvulohkolla ei ole noudatettu suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (183/2006) säädettyjä ehtoja, alennetaan lohkolle maksettavia pohjoisia tukia 20 prosentilla.

8 §

Paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan valvonta

Paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan edellytykset on määritelty vuoden 2006 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (184/2006) 10—12 §:ssä ja tämän noudattamatta jättämisestä aiheutuvat tuen alennukset ja epäämiset tukilain 16 §:ssä ja 19 §:ssä.

Poiketen siitä, mitä edellä on säädetty, luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan maksamisen edellytyksenä on tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön noudattaminen siten kuin siitä on säädetty luonnonhaittakorvauksen lisäosa-asetuksen 4 §:ssä.

3 luku

Kotieläintalouden tuet

9 §

Seuraamukset kotieläintalouden tuissa

Jos todetaan, että jonkin eläinryhmän ilmoitetun ja valvonnassa kirjanpidosta tai muutoin todetun eläinmäärän tai keskimääräisen eläinmäärän erotus suhteessa todettuun eläinmäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään kaksi eläintä, tuen määräytymisperusteena käytetään todettua eläinmäärää;

2) yli 5 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia tai jos erotus on joko kolme tai neljä eläintä, tuen määräytymisperusteena käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus;

3) yli 20 prosenttia, mutta enintään 40 prosenttia, tuen määräytymisperusteena käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus kaksinkertaisena; tai

4) yli 40 prosenttia, merkitään tuen määräytymisperusteena käytettävä eläinmäärä nolllaksi.

Jos todetaan, että jonkin eläinryhmän osalta ei ole pidetty kirjanpitoa lainkaan tai kirjanpidon perusteella ei luotettavasti voida selvittää tuen määräytymisen perusteena olevaa eläinmäärää, tukea ei kyseisen eläinryhmän osalta makseta tukivuonna.

Jos nautaeläinluettelon sekä eläimiä koskevien tositteiden tarkastuksessa todetaan, että tilan nautojen tukikelpoisuuspäivien lukumäärä muuttuu yli neljä päivää, tilan nautojen keskimääräinen lukumäärä on laskettava uudelleen.

10 §

Kotieläintukien tuotantotapaan liittyvät seuraamukset

Tukilain 10 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetyn tavanomaisen tuotantotavan noudattamatta jättämisestä aiheutuvasta tuen epäämisestä on säädetty tukilain 20 §:ssä.

Jos tilavalvonnan yhteydessä havaitaan, että eläimiä hoidetaan tai kohdellaan eläinsuojelulain (247/1996) taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti, havainnoista on välittömästi ilmoitettava kunnan eläinlääkärille, terveystarkastajalle tai poliisille.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on tiedotettava asian selvittämisen käynnistämisestä.

4 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Menettelysäännökset

Jos pinta-alana tai eläinmäärinä määritetty erotus johtaa erilaiseen lopputulokseen kuin prosentteina määritetty erotus, käytetään valvonnassa tuen hakijan kannalta edullisempaa tulosta.

Kasvintuotannon tuissa pinta-alavirheistä johtuvat seuraamukset vähennetään tuesta ennen muita seuraamuksia.

Kotieläintalouden tuissa eläinmäärän erotuksesta johtuvat seuraamukset lasketaan ennen muita seuraamuksia.

12 §

EU-tukien valvonnan vaikutus

Valvottaessa Euroopan yhteisön kokonaan

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

tai osittain rahoittamia tukia kansallisten tukien valvonnan yhteydessä on valvonnan toteuttamisessa ja siitä tuenhakijalle ilmoittamisessa noudatettava, mitä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 796/2004 valvonnan yleisistä periaatteista säädetään.

13 §

Kirjanpidon säilyttäminen

Tuen hakijan on säilytettävä mahdollista valvontaa varten kaikki tuen hakuun liittyvät asiakirjat, kirjanpitoon liittyvät luettelot sekä osto- ja myyntikuitit tai muut tositteet vähintään tukihakua koskevan vuoden sekä sitä seuraavat kolme vuotta.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 2006.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja *Mirja Eerola*

N:o 325

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maidon viitemäärän perusteella määräytyvän tilatuen lisäosan muutos- ja varantohausta vuonna 2006**

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 273/2003, ja maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään maidon viitemäärän perusteella määräytyvän tilatuen lisäosan viitemäärän muutos- ja varantohausta. Asetuksessa säädetään lisäksi lisäosan viitemäärän siirrosta.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003;

2) *neuvoston maitoasetuksella* maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1788/2003;

3) *komission asetuksella I* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koske-

vista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 796/2004;

4) *komission asetuksella II* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 795/2004;

5) *komission asetuksella III* neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annettua komission asetusta (EY) N:o 1973/2004;

6) *tuotantojaksolla* sitä 12 kuukauden jaksoa, joka alkaa asianomaisen vuoden 1 päivänä huhtikuuta;

7) *tuottajalla* neuvoston maitoasetuksen 5 artiklan c kohdassa tarkoitettua tuottajaa;

8) *maidon viitemäärällä* neuvoston maitoasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitemäärien yhteenlaskettua kilomäärää;

9) *lisäosan viitemäärällä* maidon viitemäärän perusteella tuottajalle vahvistettavaa euromäärää;

10) *lisäosalla* tilatukijärjestelmän täytönpanosta annetun lain (557/2005) 3 §:ssä tarkoitettua lisäosaa;

11) *maitolisäosalla* maidon viitemäärän perusteella määräytyvää tilatuen lisäosaa;

12) *hakijalla* neuvoston tilatukiasetuksen 2 artiklan a kohdassa määriteltyä tukea hakevaa viljelijää;

13) *kansallisella varannolla* neuvoston tilatukiasetuksen 42 artiklassa tarkoitettua varantoa;

14) *tilalla* kaikkia viljelijän johtamia Suomen valtion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;

15) *sulautumisella* komission asetuksen II 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sulautumista;

16) *jakautumisella* komission asetuksen II 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tilan jakamista;

17) *viitemäärän siirrolla* neuvoston tilatukiasetuksen 33 artiklassa tarkoitettuja tilanteita, joiden perusteella lisäosan viitemäärää siirretään;

18) *kiintiörekisterillä* maa- ja metsätalousministeriön hallinnoimaa tietojärjestelmää, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuottajien tuottamista maitomääristä ja heidän hallinnassaan olevista maidon viitemääristä.

3 §

Maitolisäosan hakeminen

Maitolisäosailmoitus lähetetään hakijalle kiintiörekisterissä olevien tietojen perusteella määräytyvästä maitolisäosasta. Jos hakija ei hae muutosta ilmoituksen määrään tai ilmoita virheellisestä perustiedosta, vahvistetaan hakijan lisäosan viitemäärä ilmoituksen mukaisena.

Hakijan on tarkastettava ilmoitus ja hän on vastuussa tietojen oikeellisuudesta. Lisäosan vahvistaminen edellyttää, että hakija hakee tukioikeuksien vahvistamista vuonna 2006 sekä täyttää vaatimukset, joita edellytetään tukioikeuksien vahvistamisessa.

Maitolisäosan viitemäärään haetaan muutosta maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 296.

Hakija voi hakea maitolisäosaa kansallisesta varannosta komission asetuksen II 19 artiklan tarkoittamassa tilanteessa maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 296.

Hakemus on toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 24 päivänä toukokuuta 2006. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen pyytää työvoima- ja elinkeinokeskukselta, jäljempänä TE-keskus, tai Ahvenanmaan lääninhallitukselta lausunnon asian ratkaisemiseksi.

Hakemukset liitteineen toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

4 §

Maitolisäosan perusteet

Maitolisäosa määräytyy neuvoston tilatukiasetuksen 62 artiklassa sekä komission asetuksen III 22 artiklassa säädetyillä perusteilla.

Maitolisäosan myöntämisen edellytyksenä on, että tuottajalla on ollut hallinnassaan maidon viitemäärää 31 päivänä maaliskuuta 2006 ja että hän on tuottanut maitoa tuotantotakson 2005/2006 aikana.

Maitolisäosan hakija, joka ei ole tuottanut maitoa edellä mainitun tuotantotakson aikana mutta jolla on maidon viitemäärä hallinnassaan, katsotaan kuitenkin aloittaneen maidon tuotannon komission asetuksen III 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla, jos tuotanto on aloitettu viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2006 ja tuotannon aloittamisesta on tehty ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 296 kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 24 päivänä toukokuuta 2006 tai jos tuottaja on jättänyt suoramyynti-ilmoituksen maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella 230 oman alueensa TE-keskukseen viimeistään 12 päivänä toukokuuta 2006 ja lomakkeesta ilmenee, että tuottaja on tuottanut maitoa tuotantotakson 2005/2006 aikana. Suoramyynti-ilmoituksen jättävän tuottajan

on lisäksi toimitettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistama lomake numero 296 kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 24 päivänä toukokuuta 2006.

Lomake numero 296 toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tuotantovaatimusta ei kuitenkaan sovelleta komission asetuksen III 22 artiklan 2 kohdan tarkoittamissa ylivoimaisen esteen tilanteissa.

5 §

Lisäosan viitemäärän siirto

Hallinnan muutoksella tarkoitetaan tässä pykälässä neuvoston tilatukiasetuksen 33 artiklan 1—3 kohdassa määritellyjä tilan hallinnan muutoksia, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutoksia, sulautumisia ja jakautumisia.

Lisäosan viitemäärän siirtoa haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 297. Viitemäärän siirtoa koskeva hakemus on jätettävä viimeistään 24 päivänä toukokuuta 2006 niiden hallinnan muutosten osalta, jotka on tehty viimeistään 28 päivänä huhtikuuta 2006.

Hakemukset liitteineen toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella viitemäärää luovuttavan maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen pyytää TE-keskukselta tai Ahvenanmaan lääninhallitukselta lausunnon asian ratkaisemiseksi.

6 §

Lisäosan viitemäärän siirto myyntisopimuksen perustuen

Lisäosan viitemäärä voidaan siirtää komission asetuksen II 17 artiklan tarkoittaman myyntisopimuksen perusteella.

Lisäosan viitemäärän siirtoa haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella numero 146. Viitemäärän siirtoa koskeva hakemus on jätettävä viimeistään 24 päivänä toukokuuta 2006 niiden viimeistään 28 päivänä huhtikuuta 2006 tehtyjen tai muutettujen myyntisopimusten osalta, joissa on sovittu maitolisäosan viitemäärän siirtymisestä.

Hakemukset liitteineen toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella viitemäärää luovuttavan maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen pyytää TE-keskukselta tai Ahvenanmaan lääninhallitukselta lausunnon asian ratkaisemiseksi.

7 §

Hakemuksen myöhästymisen

Hakemuksen myöhästymisseuraamukset ovat komission asetuksen I 21 artiklan mukaiset.

Hakemuksen myöhästymisestä seuraa vuodelta 2006 maksettavan tilatuen määrän vähentyminen yhdellä prosentilla jokaista myöhästynyttä työpäivää kohden. Työpäivällä tarkoitetaan arkipäiviä, lukuun ottamatta lauantaita. Hakemuksen liitteiden myöhästymisen katsotaan hakemuksen myöhästymiseksi.

Vähennystä sovelletaan lisäosan viitemäärän siirtohakemuksen osalta siirron saajan tukimäärään.

Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, se hylätään.

8 §

Hakemuksen täydentäminen, muuttaminen tai peruuttaminen

Hakemusta voidaan täydentää tai muuttaa hakuajana ja 25 kalenteripäivän kuluessa hakuajan päättymisestä. Täydentäminen tai muuttaminen tapahtuu siten, että alkuperäinen hakemus peruutetaan ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle toimitetaan uusi ha-

kemus. Jos täydentäminen tai muuttaminen tapahtuu 25 kalenteripäivän kuluessa hakuaikojen päättymisestä, hakemuksen myöhästymisestä aiheutuu vuodelta 2006 maksettavan tilatuen määrän vähentäminen yhdellä prosentilla jokaista myöhästynyttä työpäivää kohden. Työpäivällä tarkoitetaan arkipäiviä, lukuun ottamatta lauantaita.

Hakija voi halutessaan peruuttaa hakemuksen kokonaan tai osittain. Peruutus on tehtävä kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

9 §

Hakemuksen täydentäminen viranomaisen aloitteesta

Jos kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen huomaa hakemuksessa tai sen liitteissä ilmeisen virheen tai puutteen, maaseutuelinkeinoviranomaisen on lähetettävä hakijalle kirjallinen kehoitus täydentää hakemusta täydennyspyynnössä ilmoitetuilta osilta. Täydennyskehoituksessa on asetettava määräaika täydennyksen toimittamiselle. Määräaika ei saa olla 10 kalenteripäivää lyhyempi.

Jos TE-keskus tai Ahvenanmaan lääninhallitus katsoo tarvittavan lisätietoja lausunnon antamiseksi, TE-keskus tai Ahvenanmaan lääninhallitus voi pyytää lisätietoja

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen kautta.

Jos hakija ei toimita pyydettyjä lisätietoja tai muuta täydennystä annetussa määräajassa, hakemus voidaan käsitellä ja ratkaista ilman niitä.

10 §

Muutoksenhaku maitolisäosan määräytymisen perusteista sekä lisäosan viitemäärän siirrosta

Maitolisäosan määräytymisen perusteista ja lisäosan viitemäärän siirrosta ei voi hakea muutosta erikseen. Tukioikeuksien lopullisesta vahvistamisesta annettavaan päätökseen voi hakea muutosta siten kuin säädetään maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992). Samassa yhteydessä voi hakea muutosta myös maitolisäosan määräytymisen perusteisiin sekä lisäosan viitemäärän siirtoon.

11 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 2006. Ennen asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Arja-Leena Kirvesniemi

N:o 326

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta toimenpiteistä kasvintuhoojien hävittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n toimenpiteistä kasvintuhoojien hävittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta.....	36/06	26.4.2006	10.5.2006 - toistaiseksi

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 772 005.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Eero Miettinen

N:o 327

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasvituotteiden markkinoinnissa noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n kasvituotteiden markkinoinnissa noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	37/06	26.4.2006	10.5.2006 - toistaiseksi

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 772 005.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Eero Miettinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 328

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasvituotteiden maahantuonnissa ja maastaviennissä noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa kasvituotteiden maahantuonnissa ja maastaviennissä noudatettavista kasvinterveyden suojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	38/06	26.4.2006	10.5.2006 - toistaiseksi

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 772 005.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaaja*

Ylitarkastaja Eero Miettinen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 321—328, 3 arkkia